

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/264/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114225523
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7114225523.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Stolárovou v právnej veci žalobcu: L. W., N.. XX.XX.XXXX, A. K., T. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nižník & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kováčska 49, proti žalovanej: B. V., N.. XX.XX.XXXX, A. M. K., V. X, o určenie splatnosti zmluvy o pôžičke a náhradu trov konania, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 13.10.2014 domáhal určenia splatnosti zmluvy o pôžičke uzavretej medzi účastníkmi konania zo dňa 02.08.2014 do 30. dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Žalobca vo svojom žalobnom návrhu uviedol, že účastníci konania uzavreli dňa 02.08.2011 Zmluvu o pôžičke v ústnej forme, na základe ktorej žalobca ako veriteľ sa zaviazal prenechať žalovanej ako dlžníčke peňažné prostriedky vo výške 12 tisíc EUR v hotovosti, pričom pôžička bola žalovanej poskytnutá za účelom uhradenia časti kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy, ktorú uzavrela žalovaná ako kupujúca s tým, že žalobca so súhlasom žalovanej odovzdal sumu predmetnej pôžičky vo výške 12 tisíc EUR priamo predávajúcemu nehnuteľnosti (byt), o čom tiež svedčí výpis z bankového účtu žalobcu č. 1361040002 Uni Credit bank Slovakia, a.s.

Žalobca vo svojej účastníckej výpovedi uviedol, že asi rok predtým, než žalovanej poskytol predmetnú pôžičku, so žalovanou žil v partnerskom vzťahu, začal u žalovanej bývať spolu s jej dvomi maloletými deťmi. Po tom, čo si chcel zakúpiť chatu a žalovaná ho od toho odhovárala s odôvodnením, že radšej nech si zabezpečia väčší byt, po návrate z dovolenky žalovaná zistila, že v ponuke na predaj je trojizbový byt, na základe čoho začala vybavovať ohľadne kúpy tohto bytu záležitosti. V čase, keď boli byt prezrieť so žalovanou u pána K. N. V., začali sa rozprávať o pôžičke; to, že by požičal žalovanej 12 tisíc EUR navrhla priamo žalovaná, pretože vedela, že by jej do kúpnej ceny za byt chýbala takáto čiastka. V tom čase nevyhlásil takúto možnosť, avšak ešte konečné stanovisko jej nepovedal. Asi na druhý deň alebo 2 dni na to jej oznámil, že s predmetnou pôžičkou súhlasí a ešte v ten deň jej priamo odovzdal hotovosť vo výške 12 tisíc EUR z titulu dojednanej pôžičky a pripustil, že niekedy deň predtým vybral peniaze zo svojho účtu. K odovzdaniu predmetnej pôžičky došlo na P. XX v byte, v

ktorom spoločne bývali a akým spôsobom s peniazmi naložila uviesť nevedel. Iba predpokladal, že ich poukázala na účet predávajúceho. Na otázku súdu, aby upresnil, prečo v žalobe je uvedené: „Žalobca so súhlasom žalovanej odovzdal sumu predmetnej pôžičky vo výške 12 tisíc EUR priamo predávajúcemu nehnuteľnosti špecifikovanej nižšie.“, žalobca uviedol: „pravdou, že som túto okolnosť uviedol právnomu zástupcovi, ktorý vypracoval žalobu. V tej dobe, keď som to povedal, som sa domnieval, že to takto bolo. Ja som si totižto neuvedomil, že to bolo inak, že tie peniaze som odovzdal priamo žalovanej. Od poskytnutia pôžičky ubehla dlhšia doba 5 rokov a zrejme z toho dôvodu som si už na túto okolnosť dostatočne nepamätal. Ja som si túto okolnosť overoval priamo u p. K. - zavolať som mu ešte pred týmto konaním, spýtal som sa ho, že či som mu peniaze priamo odovzdal, on mi na to hneď reagovať nevedel, spýtal sa na to svojej manželky. Táto mu povedala, že tie peniaze odo mňa nedostal.“ Súčasne uviedol, že keďže si na to presne nepamätá, iba dedukuje, že pokiaľ peniaze neodovzdal W. K., tak ich logicky musel odovzdať žalovanej. K tvrdenej dojednanej zmluve o pôžičke uviedol, že na ničom bližšom sa nedohadovali a pokiaľ ide o povinnosť vrátenia, žalovaná povedala, že pôžičku vráti, keď jej mama zomrie, pričom on sa s takto stanoveným vrátením pôžičky uspokojil, pretože v tej dobe nepredpokladal, že by niekedy mali ukončiť partnerský vzťah, a že by s vrátením pôžičky mal vzniknúť nejaký problém. Tiež uviedol, že niekedy pred rozchodom s ňou ju vyzval, aby z tejto pôžičky vrátila aspoň 8 tisíc EUR, na čo žalovaná reagovala tak, že je mu schopná vrátiť 6 tisíc EUR, neskôr len 2.200 EUR a v konečnom dôsledku niekedy v decembri 2013 mu vrátila iba 1.800 EUR poukázaním na jeho účet. Na otázku súdu, aby žalobca uviedol, pokiaľ sám vypovedal, že žalovaná mu mienila vrátiť peniaze po smrti svojej matky, prečo následne uviedol, že ju vyzýval na vrátenie peňazí, žalobca uviedol: „Je pravdou, že ja som nenamietal to, že by mala vrátiť peniaze po smrti svojej matky, avšak to platilo za situácie, že by sme naďalej zostali v tom partnerskom vzťahu. Situácia sa však zmenila. Je síce pravdou, že súčasne jej matka ešte nezomrela a práve kvôli tomu, že už sme sa rozišli, tak som sa rozhodol, že budem požadovať vrátenie poskytnutej pôžičky skôr.“ Súčasne upresnil, že na dojednaní vrátenia pôžičky po smrti matky žalovanej sa dohodli až následne, niekedy na prelome rokov 2012 a 2013.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že skutočnosti uvedené v žalobe sú nepravdivé a zavádzajúce, že žalobcovi nie je nič dlžná a žiadna pôžička v ústnej forme nikdy neexistovala.

Žalovaná vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že predmetný byt zaplatila výlučne sama zo svojich finančných prostriedkov, a to konkrétne v súvislosti so zmluvou o prevode členských práv na byt na V. X, keďže ide o družstevný byt, takže kúpnu zmluvu neuzatvárala a súčasne, že táto zmluva bola s pánom K. uzatváraná za cenu 70.750 EUR a nie 72.500 EUR ako tvrdí žalobca. Nepoprela, že v tej dobe žila so žalobcom na P. M. K. asi jeden rok; neskôr sa rozhodla, že si pre seba a pre svoje deti zabezpečí väčšie bývanie, konkrétne cez pána K., čo sa v konečnom dôsledku tiež udialo. Za predmetný prevod cenu zaplatila jednak z utŕžených peňazí za byt, ktorý predala na P., kde získala 59 tisíc EUR a vo zvyšku jej vypomohla finančne jej matka, od ktorej získala darom sumu 11 tisíc EUR. K okolnostiam poskytnutia peňažnej čiastky 11 tisíc EUR od svojej matky upresnila, že predmetné peniaze jej mama darovala v čase, kedy s pánom Klubertom sa dohodla na uzatvorení predmetnej zmluvy, konkrétne k darovaniu a k odovzdaniu čiastky 11 tisíc EUR došlo v byte jej matky za prítomnosti jej sestry. Na zdôraznenie toho, že jej matka mala dostatok finančných prostriedkov na predmetné darovanie poukázala na to, že niekedy tesne predtým jej matka menila väčší byt za menší, na základe čoho získala finančnú hotovosť 15 tisíc EUR. Po darovaní predmetných peňazí tieto uložila na svoj účet, kde už mala v tej dobe uložených tiež 59 tisíc EUR za predaj bytu na P. M. K., na základe čoho potom realizovala tiež úhradu za prevod členských práv pánovi K.. Na otázku súdu, aby uviedla, či niekedy so žalobcom uzatvorila akúkoľvek zmluvu o pôžičke, a či niekedy od žalobcu prevzala finančnú hotovosť 12 tisíc EUR uviedla: „So žalobcom som nikdy neuzatvorila žiadnu zmluvu o pôžičke a nikdy som od neho neprevzala sumu 12 tisíc EUR. Podotýkam, že sám žalobca v žalobe uviedol, že tieto peniaze odovzdal pánovi K. a nie mne.“ Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o tom, že požičanú peňažnú čiastku vrátila čiastočne v podobe čiastky 1.800 EUR uviedla, že úhrada čiastky 1.800 EUR súvisí so skutočnosťou, že niekedy v roku 2013 žalobca zobral pôžičku zo stavebnej sporiteľne, ohľadne ktorej sa stala spoludlžníčkou, a ohľadne ktorej so žalobcom spolu uvažovali, že z týchto peňazí zrekonštruujú byt, resp. peniaze použijú pre riešenie bytovej otázky iným spôsobom. Žalobca si tak zobral pôžičku vo výške okolo 23 tisíc EUR a začal ju tiež výlučne splácať, pričom ona sa v tej dobe starala o domácnosť, o deti a žalobca zabezpečoval financie. Zo začiatku, keď žalobca platil splátky, nechcel od nej, aby akoukoľvek čiastkou prispievala na predmetné splátky. Avšak už v čase, keď sa rozchádzali začalo mu to vadit', začal jej to pripomínať a nakoniec celú pôžičku zobrala na seba, v roku 2013 ju vyplatila a súčasne čiastku 1.800 EUR titulom vyrovnania poukázala na účet

žalobcu. Tým mala za to, že takýmto spôsobom sa ich majetkové záležitosti vyriešia a celú záležitosť považovala za uzavretú. Podotkla, že ohľadne vrátenia sumy 1.800 EUR prebieha osobitné konanie.

Z pripojeného rozsudku tunajšieho súdu č. k. 17C/43/2015-104 súd zistil, že v predmetnom konaní sa identický žalobca domáhal voči identickej žalovanej zaplata sumy 1.581 EUR s príslušenstvom v súvislosti s uzatvorenou Zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril ako dlžník spolu so žalovanou ako spoludlžníkom na strane jednej a na strane druhej Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. dňa 22.05.2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru vo výške 4 tisíc EUR. O predmetnej žalobe súd rozhodol rozsudkom zo dňa 10.11.2015 tak, že súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pričom z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že súd uveril výpovedi žalovanej, ktorá tvrdila, že v júli 2013 sa so žalobcom dohodli na vyporiadaní uvedeného nároku žalobcu, pričom si hneď od žalobkyne vzal 200 EUR, nasvedčuje tomu skutočnosť, že naozaj žalovaná následne prevzala dlh žalobcu z predmetných zmlúv výlučne na seba aj fakt, že žalovaná žalobcovi 20.12.2013 uhradila z dôvodu vyrovnania 1.800 EUR, ktorú čiastku žiadala započítať vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku žalobcu, na ktorú námietku súd prihliadol.

Súd zo svedeckej výpovede svedka V. W. K. zistil, že svedok poznal účastníkov konania v súvislosti s prevodom bytu, pričom potvrdil, že v tejto súvislosti boli tak žalobca ako žalovaná u neho doma v byte, pri ktorej príležitosti sa s nimi stretol. Uviedol, že obsahom tohto stretnutia bola v prvom rade ohliadka bytu a tiež dojednanie ceny, pričom na otázku súdu, aby uviedol, či si pamätá, resp. má vedomosť o tom, že by sa žalobca a žalovaný dohadovali, akým spôsobom budú schopní cenu zaplatiť, uviedol: „Mala sa vyskladať kúpna cena. Pani žalovaná mala byť. Myslím, že žalobca hovoril niečo o tom, alebo spomínal, že má chatu, a že teda tie peniaze nejako takýmto spôsobom vyskladajú. Pri bližších jednaniach ako to vyskladajú som nebol. Ani si bližšie s odstupom času nemôžem samozrejme na všetko pamätať.“ Na otázku súdu, aby svedok uviedol, či bol svedkom toho, že by žalobca mal žalovanej povedať, že jej požičia na kúpnu cenu 12 tisíc EUR uviedol: „Ja si na konkrétne detaily tohto stretnutia nespomínam. Viem opätovne povedať iba toľko, že určite hovorili o tom, že nejakým spôsobom vyskladajú tu kúpnu cenu.“

Svedkyňa P. B. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že je sestrou žalovanej, a že pozná žalobcu, pretože žalovaná s ním určitú dobu žila. K predmetnému konaniu uviedla, že žalovaná začala si hľadať väčšie bývanie v dobe, kedy žalobca s ňou žil a v tej súvislosti jej s mamou prízvukovali, aby rozhodne neurobila chybu a nekúpila väčší byt s tým, že by žalobca mal byť spolumajiteľom bytu. Potvrdila, že bola pri tom, keď sa jej sestra - žalovaná dohodla s mamou, že táto jej dá na doplatenie kúpnej ceny na byt 11 tisíc EUR. V tejto súvislosti bola tiež so sestrou v banke urobiť prevod predmetnej čiastky. Ohľadne finančnej situácie matky uviedla, že táto pôvodne bývala v trojizbovom byte, avšak po smrti ich otca sa stal pre ňu veľkým, preto sa odsťahovala do nového bytu a po čase uvažovala ešte o menšom jednoizbovom byte. Nakoniec sa jej podarilo predat' trojizbový byt, tiež byt babkin, pričom z predaja týchto bytov jej zostali nejaké finančné prostriedky. Z predaja dvojizbového bytu za jednoizbový byt získala 18 tisíc EUR. Uviedla tiež, že spolu s mamou sa v súvislosti s dedičským konaním, v rámci ktorého sa so sestrou vzdali dedičstva v prospech mamy, dohodli, že pokiaľ budú potrebovať nejakú finančnú pomoc, ona im následne určitým spôsobom pomôže, pretože dopredu im nechcela dať žiadne peniaze, aby ich nerozhajdákali. Súčasne potvrdila, že bola svedkom toho, ako matka odovzdala čiastku 11 tisíc EUR žalovanej titulom darovania. Tiež sa domnievala, že o predmetnom darovaní bol spísaný aj nejaký papier. Osobne sa nezúčastnila toho, kedy darovanie bolo spísané v písomnej podobe.

Z listinného dokladu - Výpis z účtu žalobcu v UniCredit Bank Slovakia, a.s. zo dňa 31.08.2011 vyplýva, že z predmetného účtu bol dňa 02.08.2011 realizovaný výber peňažných prostriedkov vo výške 12 tisíc EUR.

Z listinného dokladu - Potvrdenie ÚBD Košice - Ťahanovce z 03.12.2014 vyplýva, že predmetným potvrdením ÚBD Košice - Ťahanovce potvrdilo, že pani Y. F., N.. XX.XX.XXXX bola členkou družstva a nájomníčkou dvojizbového bytu Č.. X N. L. A. XX M. K. od 08.02.2005 do 05.07.2011.

Z listinného dokladu - Zmluva o prevode členských práv a povinností v bytovom družstve z 15.06.2011 vyplýva, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi pánom R. Č. a pani V. Č. ako prevodcami a pani Y. F., N.. XX.XX.XXXX ako nadobúdateľom, že predmetom prevodu bol prevod členských práv a povinností k jednoizbovému bytu č. 20 v bytovom dome A. XX za odplatu 40.200 EUR.

Z listinného dokladu - Rozhodnutie o pridelení družstevného bytu z 22.07.2011 vyplýva, že Územné bytové družstvo Košice - Ťahanovce predmetným rozhodnutím prideliť svojej členke Y. F., N.. XX.XX.XXXX jednoizbovú bytovú jednotku č. bytu 20 M. K. N. L. A. XX.

Z listinného dokladu - Zmluva o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve zo dňa 03.08.2011 vyplýva, že predmetnú zmluvu uzatvorili V. W. K. P. J.. V. K. ako nájomcovia a žalovaná ako nadobúdateľ, predmetom ktorej bol prevod práv a povinností spojených s členstvom v družstve k bytu č. 14 bytového domu V. X M. K. za cenu 70.750 EUR. V zmysle článku 2 predmetnej zmluvy tiež vyplýva, že dohodnutú cenu uhradí nadobúdateľ z čísla Ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni, a.s. v deň podpísania zmluvy zo strany nájomcu na účet nájomcu bližšie vyšpecifikovanom v predmetnej zmluve.

Z listinného dokladu - výpis z účtu žalovanej v Slovenskej sporiteľni, a.s. za účtovné obdobie 26.07. až 30.09.2011 vyplýva, že dňa 27.07.2011 bol realizovaný vklad hotovosti vo výške 59 tisíc EUR s poznámkou „kúpa nehnuteľnosti T. S.“; dňa 03.08.2011 bol realizovaný vklad hotovosti vo výške 11.760 EUR bez poznámky; dňa 03.08.2011 bol realizovaný jednorazový príkaz na úhradu vo výške 70.750 EUR na účet W. K. s poznámkou „kúpa bytu“.

Z pripojeného listinného dokladu - Darovacia zmluva z 03.08.2011 vyplýva, že predmetnú zmluvu uzatvorili Y. F., N.. XX.XX.XXXX ako darca a žalovaná ako obdarovaná, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažného daru vo výške 11 tisíc EUR na kúpu nového bytu s tým, že podľa článku 2 zmluvy darca bezplatne vyplatil v hotovosti obdarovanému finančnú sumu 11 tisíc EUR dňa 03.08.2011 priamo do rúk obdarovanému, pričom obdarovaný dar prijíma.

Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 564 Občianskeho zákonníka, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

Predmetom konania je žaloba o určenie splatnosti Zmluvy o pôžičke, ktorú podľa tvrdenia žalobcu mali uzatvoriť účastníci konania dňa 02.08.2014, a to na lehotu 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Ide typovo o žalobu upravenú v ust. § 564 Občianskeho zákonníka, pre ktorý prípad žalobca v konaní nepreukazuje naliehavý právny záujem na predmetnom určení. Základným predpokladom pre vyhovie predmetnej žalobe je jednak existencia tvrdenej zmluvy o pôžičke a jednak okolnosť, že čas plnenia v súvislosti s tvrdenou zmluvou o pôžičke bol ponechaný na vôli dlžníka. Podľa názoru súdu žalobca v konaní nepreukázal predovšetkým existenciu tvrdenej zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke má v zmysle citovaného ust. § 657 OZ reálnu povahu. Jej vznik predpokladá nielen dohodu strán, ale i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Pre vznik zmluvy o pôžičke nie je potrebný písomný prejav vôle strán; jej podstatnými náležitosťami je označenie zmluvných strán, určenie predmetu pôžičky a predovšetkým skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. V tomto smere pritom dôkazné bremeno ťaží žalobcu ako účastníka konania, ktorý z existencie určitých skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, a ktorý existenciu určitých skutočností tiež tvrdí. Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že predmetom dojednanej Zmluvy o pôžičke z 02.08.2011 boli peňažné prostriedky vo výške 12 tisíc EUR, ktoré mal so súhlasom žalovanej odovzdať priamo W. K., ktorý predával žalovanej byt Č.. XX N. V. Č.. X M. K. (v skutočnosti išlo o prevod členských práv a povinností k predmetnému družstevnému bytu, pozn. súdu). Neskôr, vo svojej účastníckej výpovedi už žalobca upresnil, že predmet pôžičky vo výške 12 tisíc EUR odovzdal žalovanej dňa 02.08.2011 v byte na Aténskej 21 s upresnením, že pri vypracovaní žaloby sa iba domnieval, že tomu tak bolo (t.j. že tomu tak bolo, ako je uvedené v žalobe), pričom si neuvedomil, že to bolo inak, a že tie peniaze odovzdal priamo žalovanej. Vzhľadom na časový odstup si túto okolnosť overoval priamo L. W. K., ktorému telefonoval ešte pred súdnym pojednávaním a spýtal sa ho, či mu v súvislosti s predajom bytu odovzdával peňažné prostriedky a vtedy sa dozvedel, že tomu tak nebolo. Na základe toho vydedukoval, že pokiaľ túto peňažnú čiastku neodovzdal W. K., potom logicky peniaze musel odovzdať žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že už samotné tvrdenie žalobcu, pokiaľ ide o okolnosti odovzdania predmetu pôžičky sú nepresvedčivé. Súčasne žalobca svoje tvrdenie o údajnom odovzdaní peňažných prostriedkov žalovanej v konaní

nepreukázal, pretože o tvrdenom odovzdaní peňažných prostriedkov žalovanej nemá žiaden doklad; za takýto doklad nemožno považovať výpis z jeho účtu, z ktorého iba vyplýva, že k určitému dátumu žalobca realizoval výber peňažných prostriedkov vo výške 12 tisíc EUR. Navyše ani v konaní vypočutý svedok V. W. K. vo svojej svedeckej výpovedi nepotvrdil tvrdenie žalobcu o tom, že mal byť svedkom toho, že žalobca mal žalovanej povedať, že jej požičia na kúpnu cenu 12 tisíc EUR. Pokiaľ svedok uviedol, že sa mala vyskladať kúpna cena, pretože žalovaná mala byť a žalobca hovoril niečo o tom, že má chatu, a teda že peniaze takýmto spôsobom nejako vyskladajú, samo o sebe nie je dôkazom o tom, že medzi účastníkmi konania došlo v prvom rade k dojednaniu zmluvy o pôžičke s poukazom na tvrdenie žalobcu, podľa ktorého svedok mal byť prítomný pri tom, keď pri obhliadke bytu mal žalovanej povedať, že jej v súvislosti s kúpou bytu a zabezpečením ceny na túto kúpu požičia sumu 12 tisíc EUR. Navyše žalovaná, ktorá od začiatku tvrdí, že si od žalobcu žiadne peňažné prostriedky nikdy nepožičala, a ktorá tvrdí, že kúpnu cenu za kúpu bytu od pána K. si zabezpečila bez jeho pomoci, na rozdiel od žalobcu svoje tvrdenie súčasne preukázala. Ako nepreukázaný zostal tiež argument žalobcu o tom, že žalovaná mu medzičasom z poskytnutej pôžičky vrátila 1800 EUR, pretože v inom konaní súd mal za preukázané, že tieto peňažné prostriedky súviseli s finančným vysporiadaním medzi nimi oboma, pokiaľ ide o splatenie úveru Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.

Žalobca preto neunesol svoje dôkazné bremeno preukazujúce dojednanie tvrdenej pôžičky, tiež reálne odovzдание predmetu pôžičky, na základe čoho bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že neúspešný žalobca v konaní nemá právo na náhradu trov konania a z dôvodu absencie návrhu náhrady trovy konania zo strany žalovanej súd o jej trovách nerozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).